

Küçük Fener Balığı

Çınar BİBER

Küçük Fener Balığı

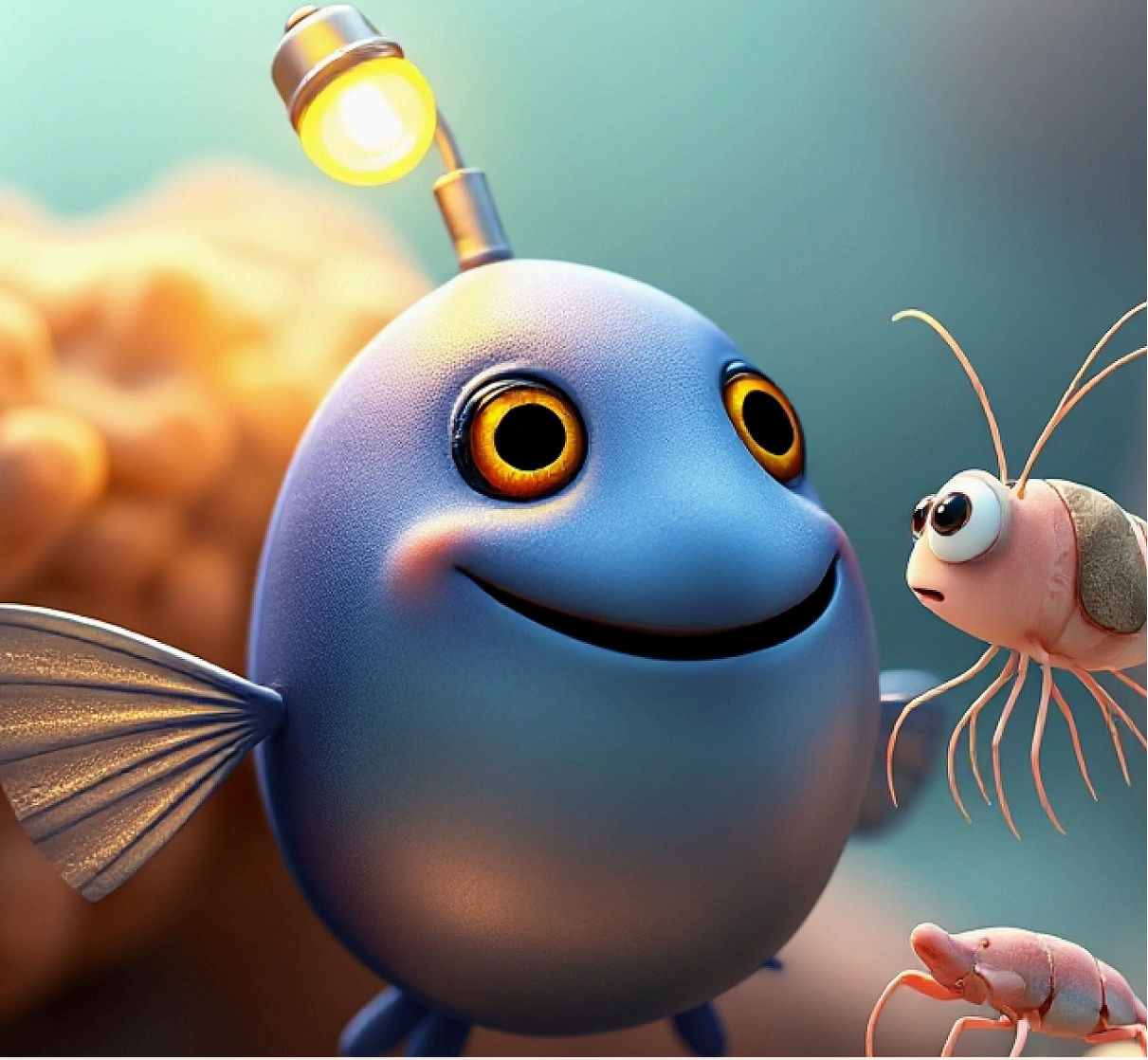
Çınar BİBER

Büyük mavi okyanusta, güneş ışınlarının dalgalar üzerinde dans ettiği yerde, küçük bir fener balığı yaşardı. Derin deniz kadar mavi, yuvarlak, tombul bir gövdesi ve parıldayan gümüş bir karnı vardı. Başının üstünde, kısa bir sapın ucunda minik bir fener parlardı. Dostça bir yıldız gibi yumuşak, sıcak sarı bir ışıkla ışıldardı. Fener balığı yüzmeyi ve keşfetmeyi çok severdi ve ışığı karanlık suları sıcacık hissettirirdi.

Bir gn, fener balıęı bir mercan kemerinin yakınında yzerken minik, endişeli bir ses duydu. "Eyvah, eyvah," diyordu ses. Mercanın etrafından baktı ve kk bir karides grd. Karides soluk mercan pembesiydi, eklemli bir kabuęu ve bir sr kk bacaęı vardı. Uzun antenleri endişeyle titriyordu ve kocaman kara gzleri kaygı doluydu. Utanga, bzşmş bir halde kıvrılmıştı.

"Merhaba," dedi fener balığı nazıkçe. "Ben Fener Balığı. Senin adın ne?" Karides başını kaldırdı, bu nazık ışığa şaşırmıştı. "Ben Karides," diye fısıldadı. "Karanlık derin sulardan korkuyorum. Çok büyük ve kapkara, hiçbir şey göremiyorum." Fener balığı gülümsedi. "Endişelenme," dedi. "Işığım yolu aydınlatabilir. Benimle gelmek ister misin?"

Karides tereddüt etti, antenleri sarktı. "Ya çok karanlıksa?" diye sordu. Fener balığı yaklaştı, sıcak ışığı pembe karidesin üzerine yayıldı. "Yalnız olmayacaksınız," dedi. "Tam yanında olacağım. Işığım bize yolu gösterecek." Karides minik bir umut kıvılcımı hissetti. Biraz çözüldü. "Tamam," dedi usulca. "Deneyeceğim."

Birlikte mercan kemerinden uzaklaşarak yüzdüler. Fener balığı önden gidiyordu, feneri pırıl pırıl parlıyordu. Karides hemen arkasından geliyor, küçük bacakları hızla çırpınıyordu. Etraflarındaki su koyulaştı, ama sıcak sarı ışık gölgeleri geri itti. "Gördün mü?" dedi Fener Balığı. "Birlikte olunca hiç de korkutucu değil." Karides başını salladı, kendini biraz daha cesur hissetti.

Derin bir deniz kanyonunun kenarına geldiler. Kanyon, dev bir ağız gibi geniş ve karanlık bir şekilde açılıyordu. Karides nefesini tuttu ve bir kayaya tutundu. "Çok derin!" diye bağırdı. "Ya kaybolursak?" Fener balığı yanında süzüldü. "Kaybolmayacağız," dedi. "Işığım bize yol gösterecek. Ve ben tam burada, yanında kalacağım. Yavaş yavaş, adım adım gidebiliriz."

Karides derin bir nefes aldı. Fener balığının sarsılmaz ışığına, sonra karanlık kanyona baktı. "Tamam," dedi. "Yanımda olursan giderim." Fener balığı gülümsedi. "Tam buradayım," dedi. "Birlikte aşağı inelim." Aşağı doğru yüzmeye başladılar, önce Fener Balığı, hemen arkasından Karides. Kanyon duvarları etraflarında yükseldi, ama küçük fener yollarını aydınlattı.

Daha derine indikçe gölgelerde tuhaf şekiller belirdi. Karides'in antenleri titredi. "O da neydi?" diye fısıldadı. Fener balığı ışığını bir kayaya doğru tuttu. "Sadece uykulu bir balık," dedi. "Gördün mü? Korkacak bir şey yok." Karides biraz rahatladı. Fener balığının ışığıyla kanyonun o kadar da korkutucu olmadığını fark etti. Sanki sadece onlara özel gizli bir yol gibiydi.

Ağaçlar gibi sallanan uzun deniz bitkilerinin yanından geçtiler. Karides minik bir bacağıyla işaret etti. "Şuna bak!" dedi. Küçük gümüş balıklardan oluşan bir sürü hızla geçti, pulları fenerin ışığında parladı. "Çok güzeller," dedi Fener Balığı. Karides bir an korkmayı unuttu. Her şeye bakmakla çok meşguldü. "Bu çok eğlenceli!" dedi şaşkınlıkla.

Ama sonra kanyon yeniden koyulaştı ve Karides'in korkusu geri döndü. Yavaşladı, bacakları titriyordu. "Belki geri dönmeliyiz," dedi. Fener balığı döndü ve yaklaştı. "Çok cesur davrandın," dedi. "Neredeyse geçtik. Sadece biraz daha. Işığımı senin için parlak tutacağım." Karides arkadaşının sıcak ışığına baktı ve içinde cesaretin büyüdüğünü hissetti.

Karides bir adım daha attı. "Tamam," dedi. "Yapabilirim." Fener balığının yüzü aydınlandı. "Elbette yapabilirsin," dedi. "Sandığından daha cesursun." Yan yana yüzmeye devam ettiler. Kanyon duvarları genişlemeye başladı ve ileride yumuşak bir ışık belirdi. "O da ne?" diye merak etti Karides. "Gidip görelim," dedi Fener Balığı, gözleri parıldayarak.

Işığa doğru yüzdüler ve nefesleri kesildi. Önlerinde binbir renkle parlayan muhteşem bir resif uzanıyordu. Mercanlar yumuşak pembe ve mavi ışıkla nabız gibi atıyordu. Minik parlayan canlılar suda dans ediyordu. "Harika!" diye bağırdı Karides. Korkusuzca ileri yüzdü, gözleri sevinçle kocaman açılmıştı. Fener balığı arkasından geldi, kalbi sevinçle doluydu. "Gördün mü?" dedi. "Birisi seni desteklediğinde cesaret büyür."

Karides parlayan suda döndü durdu. "Önceden çok korkuyordum," dedi. "Ama sen yanımdayken kendimi cesur hissettim." Fener balığı başını salladı. "Arkadaşlar bunun içindir," dedi. "Birbirimize yardım ederiz." Karides gülümsedi, antenleri mutlulukla sallandı. "Teşekkür ederim, Fener Balığı," dedi. "Sen dünyanın en iyi arkadaşısın." Resifin etrafında yüzüp her parlayan köşeyi keşfettiler.

O günden sonra Fener Balığı ve Karides en iyi arkadaş oldular. Her gün okyanusu keşfedip yeni harikalar buldular. Karides bir daha karanlık derin sulardan korkmadı, çünkü arkadaşının ışığının hep orada olacağını biliyordu. Karides ne zaman endişelense, Fener Balığı, "Tam buradayım," derdi. Karides de gülümseyip, "O zaman cesurum," derdi.

Bir akşam, yumuşak bir süngerin üzerinde dinlenirken Karides uzaktaki parlayan resife baktı. "Biliyor musun," dedi, "eskiden karanlığın korkutucu olduğunu düşünürdüm. Ama şimdi biliyorum ki içi harika şeylerle dolu." Fener balığının ışığı sıcacık titredi. "Bir arkadaşın olduğunda karanlık korkutucu değildir," dedi. "Ve sen, Karides, tanıdığım en cesur küçük karidessin."

Karides gurur duydu. Birisi seni desteklediğinde cesaretin büyüdüğünü öğrenmişti. Fener Balığı yanındayken her şeyi yapabilirdi. Ve böylece iki arkadaş, ışıkları pırıl pırıl parlayarak büyük okyanusta yüzdüler, yeni maceralara hazırđılar. Çünkü bir arkadaşın varsa, en derin, en karanlık sular bile insana yuva gibi gelir.